

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

... numerare Lunam notat, quia per Lunas annos & menses veteres
numerarunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

bet, & libatis super eam: Lutherus, cum eam vocem se rectè redditum desperaret, ita vertit: *Und schenket voll ein vom Trankopfer dem Meni*, quomodo & Hebræam vocem Leo Judas retinuit. Plures adhuc aliæ sunt diversæ sententiæ, quas colligere non est nostri otii, cum ex his abunde constet quam misere fatigaverit interpretes *et* Meni. Nos, uti *Gad esse Solem*, quod optime animadvertisit Anglicorum doctissimus Nicolaus Fullerus, Full Msc. multis argumentis possemus assere- I. 5. c. 17. re, ita *Meni* putamus non nisi *Luna* esse, quod à nemine scimus accurate demonstratum.

VIII. A מְנֻן, quod numerare significat, hoc numen dictum מְנֻן, interpres & lexicographi agnoscunt. Atque hinc natæ sunt eorum sententiæ, qui stellas intelligunt, vel planetas, vel Mercurium numerationis Deum. Quam facile fuisset intelligere Lunam, per quam veteres & annum & menses numerarunt^s. Solitos veteres per Lunas computare sua tempora, res est nota & quam plurimis animadversa. Juxta חֲרָאִיר φάσι lunarem

K 2 suos

220 De CALCEIS HEBRAOR.

suos menses numerare solitos olim
Hebræos etiam docuerunt homines eruditi. Unde videre est
non sine causa à ﴿לְנָסֶן﴾ quod numerare notat, Lunam dictam esse. Quomodo & cum Arabico articulo *Al*, hodie vocare solemus *Almanah* calendarium, quasi observationem dicas omnium totius anni Lunarum, atque etiam mensis, qui secundum Lunæ cursum numeratur, apud Græcos μήνης dicitur.

IX. Id ex eo longe fiet verisimilius, si observemus hoc Lunæ nomen apud plerosque populos mansisse. Non hic dicimus de lingua Belgica, nobis vernacula, qua *Lunam* vocamus *Mane*, & mensem, qui secundum ejus cursum numerari solet, *een maand*: Id ipsum videre est in lingua Arabica, Græca, Latina. Vir CL. Edwardus Pocokius, ex Arabica lingua τὸ Μενὶ dijudicans, Idoli nomen esse vult, cui affine, si non plane idem, sit Arabum *Menath*, quod occurrit in Alcorano: *An non vidistis Allath & Alozza, & Menath*. Utique hoc verissimum putamus.

Pocok. in
Specim.
pag. 92.

Alcor.
pag. 57.